

Barcelona, 2 de juny de 2016

ANY IX. núm.

351

Pilarín Bayés a la festa dels 190 anys de la fundació de les vedrunes

- **UNA POLÍTICA FERMA DE PROTECCIÓ A LA INFÀNCIA
FUNDACIÓ DE L'ESCOLA CRISTIANA**
- **JORNADA FORMATIVA A L'URC**
- **"FER JUSTÍCIA INJUSTAMENT",
ARTICLE DE JOSÉ I. GONZÁLEZ FAUS**

La família Vedruna celebra i manté viu el seu carisma

(Jordi Llisteri / Glòria Barrete–CR/Vic-25/05/2016) Les germanes vedruna sempre somriuen. I més quan estan de festa. Dins dels actes dels 190 de la fundació de les Carmelites de la Caritat Vedruna, aquest cap de setmana van celebrar-ho amb una trobada organitzada a Vic per la nova província europea. Va ser un acte sobretot festiu coincidint amb la celebració del dia de Santa Joaquina de Vedruna. Un dissabte de trobada amb una eucaristia, un dinar i un festival al voltant de les obres d'art que ha inspirat en gairebé dos cents anys la santa nascuda a Vic.

En aquest vídeo, l'equip provincial Europeu, explica com estan vivint aquest moment de reorganització de la presència Vedruna a Europa: la provincial **Narcisa Fiol**, la responsable de formació **Lola Arrieta**, i la d'apostolat **María Gracia Gil**.

Tot i l'expansió i el creixement que avui tenen les Vedruna a Llatinoamèrica, Àfrica i Àsia, moltes germanes d'Europa s'han fet grans. Però mantenen una gran activitat i treballen en més camps dels que es coneixen i estan consolidant una xarxa que "mantingui viu el carisma Vedruna". Així ho explicava Narcisa Fiol al principi de la trobada. "Cal portar l'Evangeli tal i com Joaquina ho faria avui" i per fer-ho cal "fer créixer el sentit de pertinença i la connexió entre tots" i "seguir treballant amb responsabilitat, qualitat i calidesa". És l'objectiu en aquests anys de construcció de la nova província europea, que agrupa les tres províncies que fins fa poc hi havia a Catalunya amb les de la resta d'Europa.

Per això, la trobada també va ser una mostra de totes les activitats que despleguen conjuntament religioses i laics sota el carisma vedruna. A més de les escoles, hospitals i cases de caritat que va impulsar santa Joaquina, actualment el servei de les vedruna es multiplica en diversos àmbits del camp de salut i d'obres socials, en la presència en barris, en llars juvenils, o en la pastoral en les parròquies i amb els joves.

En l'acte matinal al Col·legi de l'Escorial de Vic, representats de totes aquestes obres i dedicacions van rebre un obsequi i un reconeixement públic. Tots els assistents van tornar a casa amb una clau de metall amb l'inscripció: "Família Vedruna en missió: gràcies per formar-ne part".

Entre aquests reconeixements, hi va haver els d'alguns descendents directes de Joaquina de Vedruna, que va tenir nou fills abans d'enviudar i fundar la congregació carmelita de vida activa. I també a l'entranyable ninotaire **Pilarín Bayés**. "Jo vaig aprendre a dibuixar en aquesta escola", va explicar. I va destacar com la fascina

l'empenta de Santa Joaquina, que no esperava que ningú vingués a arreglar els problemes del país: "Ella deia 'fem un pas endavant i els problemes els arreglarem nosaltres', com van fer molta gent catalana en aquell moment".

A la tarda es va fer una mostra celebrativa sobre el que havia

aportat la comunitat vedruna en el món de l'art. Diverses germanes dedicades a la música, l'escriptura o l'art van oferir la seva visió sobre la contribució a la bellesa inspirades en Santa Joaquina. Diversos cants, un auresku i una sardana, van completar la festa, a més de la música de dues germanes italianes i del grup Ain Karem, format per tres germanes vedruna de Madrid.

El moment central de la trobada va ser l'eucaristia a l'església sota la mirada de Santa Joaquina. El bisbe **Agustí Cortés** va presidir la celebració acompanyat, entre altres, pel bisbe **Jaume Traser**; el president de la Unió de Religiosos de Catalunya, **Màxim Muñoz**; i **Ricard Costa-Jussà**, provincial dels Claretians, fundats també a Vic per un sant contemporani amb Joaquina de Vedruna.

Cortés va remarcar el "lliurament absolut" que va portar a Santa Joaquina a fundar la congregació. El bisbe de Sant Feliu va explicar que aquesta donació als altres només s'entén si la mou "un amor trobat", un amor "que hem conegut pel fet que Jesús ens ha estimat i per com ens ha estimat". Per tant, tot està construït sobre "un regal que hem rebut", que porta a "un amor ben actiu, que assumeix la pobresa com a opció fonamental".

Al final de la missa, Narcisa Fiol va demanar que tota la comunitat Vedruna, religioses i laics "continuem convidant a tothom a la taula de Jesús". La trobada de celebració també es farà el cap de setmana vinent a Valladolid.

Vegeu: <http://www.catalunyareligio.cat/ca/articles/familia-vedruna-celebra-mante-viu-seu-carisma>

Intervenció de la germana Narcisa Fiol, Provincial de Vedruna Europa

CELEBRACIÓN 190 AÑOS DE HISTORIA

I. Saludo y motivación del encuentro.

Molt il·lustre Sr. Bisbe, Jaume Treserra; Mn Guardia, Capellà d'aquesta Casa Mare; President y Secretari de la Unió de Religiosos de Catalunya, Màxim Muñoz i Lluís Serra; Germans presbíters, religioses i religiosos, germanes en l'exercici compartit d'animació i govern, germanes i germans de la Família Vedruna, Laics Vedruna, seglars i companys tots que formem part d'aquesta Família, descendents directes de Joaquina de Vedruna.

És un goig celebrar aquesta festa en la nostra terra catalana, en aquesta Casa Mare, a pocs metres del Manso, "Casa Pairal" on va viure Joaquina com a esposa i mare i on després va fundar la Congregació. Terra on va néixer el carisma, va créixer i es va estendre al llarg dels 190 anys de història. Un Carisma que des dels inicis va arrelar en els pobles catalans a través de la educació, la salut i el compromís amb els pobres. I això ho ha fet en el si de l'Església, amb la que sempre ha mantingut un diàleg de comunió fluït i fraters.

Este auditorio, con su foro completo e incluso superado, nos habla de RESPUESTA, ACOGIDA, AGRADECIMIENTO, DESEO DE FIESTA CELEBRATIVA EN FAMILIA VEDRUNA. ¡Nos alegramos de veras! ¡Muchas gracias por venir!

Hoy es un día grande por muchos motivos: celebramos el santo de Joaquina de Vedruna. Celebramos el cumpleaños de la Congregación, 190 años de historia. Celebramos ser FAMILIA VEDRIUNA AMPLIADA, EN MISIÓN. Ciertamente no estamos aquí todos los que somos familia, es más grande y extensa, pero si SOMOS familia todos los que estamos. Esto es motivo de alegría y celebración.

¿Por qué hemos pensado celebrar precisamente los 190 años?

- Llevamos cuatro años configurando un nuevo rostro de Vedruna en Europa, a través de la integración de las nueve antiguas provincias. Ya está en marcha la Nueva provincia Vedruna de Europa. Es momento de celebrar y empezar a reconocernos los que formamos parte de ella, puesto que somos muchos los que hacemos posible la Misión Vedruna hoy. Este puede ser el mejor homenaje a Joaquina.

II. Familia en Fiesta, en movimiento, al ritmo del corazón de Dios

Vamos a imaginarnos bailando con unos pasos hacia atrás y hacia adelante, al pasado y también al futuro.

Un paso de ese baile es toda la celebración de hoy, porque tenemos motivos para agradecer una historia compartida que comenzó aquel 26 de febrero de 1826 a pocos metros de esta casa y que nos trae hasta aquí y nos invita a abrirnos al futuro con esperanza.

Hacer memoria de aquellas hermanas del comienzo siempre nos reconforta. Nos servimos para ello de las palabras de Nonell, biógrafo de Joaquina. Releerlas en este presente nuestro nos llena de orgullo de familia

Escribió Nonell:

*"Lo que Dios nuestro Señor obraba por este tiempo en la Madre Joaquina y en su Instituto era realmente para "maravillar a los sabios del mundo"(...) lo más digno de maravilla es que a un mismo tiempo se veía el Instituto por una parte herido casi de muerte, y por otra confortado con un principio de vigorosa vida."*¹

¹ NONELL, J., *Vida y virtudes de la Venerable Madre Joaquina de Mas. Fundadora de las Hermanas Carmelitas de la Caridad. Tomo I*, Manresa, 1905, p. 423.

Hace poco en la reflexión que hacemos sobre el repensar el sentido de ser familia Vedruna en misión recordábamos estas palabras porque iluminan la realidad que vivimos hoy

Heridos, sí, porque en muchos de nuestros pueblos de Europa crece la indiferencia hacia la fe cristiana y una parte de la población tiende a sospechar de todas aquellas obras y grupos que tengan que ver con la Iglesia de Jesús. Heridas también porque muchas hermanas son muy mayores y no hay proporción con las jóvenes que “hoy y aquí” desean vivir como religiosas.

Y al tiempo, **Confortados** con vigorosa vida. Porque en la actualidad y hoy aquí, tenemos una buena muestra de ello, son varios y muy diversos los grupos activos y creativos al interior de nuestra Familia Vedruna los que se van sumando a la misión encomendada. Con el hacer cotidiano de todos alimentamos y mantenemos vivo el carisma recibido de Joaquina.

Otro paso importante en ese baile nos lleva a recordar lo vivido por Joaquina y ponerlo en conexión con nuestro hoy.

En este momento que vivimos nos sorprende la fuerza con la que está llegando entre hermanas, comunidades y grupos, el contemplar a Joaquina y las primeras hermanas, como icono y testigo de lo que hoy viven tantas personas en verdadero ÉXODO Y EXILIO.

Recordamos

- Primera huida al Montseny, huyen de la violencia y el desamparo en la ciudad.
- Siete meses de exilio en Francia (Prades) a causa de la guerra civil entre constitucionales y monárquicos.

- Tres años desplazadas viviendo en Berga, ciudad refugio
- Tres años de exilio en Perpignan

¡Impresionante!

Hagamos un minuto de SILENCIO hondo, profundo, para hacer presente el dolor de tantos hermanos y mujeres y niños en situaciones de éxodo y exilio como una forma de renovar en nuestro interior ese espíritu Vedruna que se hace presente con lo mejor de su carisma, en medio de tanto dolor y desamparo. (Encender farol, ponernos en pie i guardar el m. De silencio)

III. **Familia Vedruna en Misión hoy y aquí**

Con motivo de la construcción de la Provincia Vedruna de Europa, hemos elaborado el **Proyecto de Misión Provincial** en el que se recoge el **PARA QUÉ** existimos la Familia Vedruna hoy; lo leemos exactamente en el n.10 y en el n. 11 explicita las grandes llamadas que escuchamos desde las necesidades de hoy y que conectan de lleno con lo que el carisma Vedruna contiene de riqueza para aportar a esta sociedad.

Estos son los verbos, los hemos visto en el claustro. Os invitamos a releerlos, memorizarlos, gustarlos... ellos dan razón de lo que es la entraña de nuestro carisma. En ellos podemos sentirnos reconocidos ya que nos incluyen a todos y cada uno de lo que estamos aquí.

ANUNCIAR. EDUCAR-SANAR-LIBERAR. ACOMPAÑAR. INCLUIR. PROMOVER JPIC.

Al igual que hemos construido el Proyecto de Misión de la Provincia, ahora deseamos hacer..(cómo lo llamaríamos? un censo?, una identificación de todos los que formamos

parte de la familia?.. conocer de la forma más inclusiva posible **QUIÉNES** somos aquellos que estamos llevando adelante esta apasionante misión.

Ya hemos recorrido un buen tramo del camino hasta llegar a estar reunidos hoy aquí en Vic y el próximo sábado en Valladolid. Mucho hemos disfrutado cuando íbamos conociendo vuestros nombres, al preguntar a hermanas y comunidades de todos los lugares donde estamos presentes. Nos ha sorprendido gratamente tener noticia de los distintos grupos existentes aquí y allá, en torno a Vedruna. Mujeres y varones que vibramos con el carisma de Joaquina y lo descubrimos actuante para sacar de nosotros lo mejor y hacerlo servir en las canchas de la vida.

Nuestro carisma es muy rico y diversificado, ya Joaquina deseaba para sus hijas “*tres cualidades de espíritus, para hospitales, Casas de Caridad para instruir y cuidar a los pobres, y las otras para la enseñanza*” (Adición 2). Además, en Europa llevamos décadas organizadas en nueve Provincias muy diversas. ¿Qué consecuencias ha tenido todo esto? Además de reconocer lo aportado por Vedruna en la diversidad, al interior de la familia, hemos desconocido en parte, otros “espíritus” también Vedruna, plasmados en proyectos y acciones diversas, juntos configuran la sinfonía que Vedruna aporta en nuestros pueblos de Europa.

Hoy en día, y en el marco de Provincia que a todos nos aglutina, reconociendo y valorando la diversidad se nos hace indispensable reconocer la riqueza común que entre todos aportamos, estrechar lazos, reforzar redes, conocernos los unos a los otros en las tareas concretas de Misión en las que cada uno participamos. Y celebrar nuestro ser familia por la común misión que nos vincula, gracias a Joaquina.

A nosotras, como Equipo Provincial, se nos pide dar cohesión, alentar y crear condiciones de posibilidad para que este Proyecto de Misión Vedruna vaya adelante.

Uno de los objetivos de esta fiesta es dar gracias a Dios por Joaquina de Vedruna, por la Familia que ella fundó y en la que todos nos sentimos familia porque seguimos vivos, después de 190 años y un gracias a cada uno de vosotros y vosotras, hermanas y comunidades, laicos Vedruna, seglares con quienes compartimos proyectos de misión, familias con quienes compartimos la fe, grupos de antiguos alumnos, amigos y amigas Vedruna, trabajadores y profesionales que con vuestra aportación hacemos posible la misión Vedruna, lo repito ¡de corazón, GRACIAS! por lo hecho hasta el presente.

Con esta fiesta perseguimos también un objetivo bien concreto, hacer crecer el sentido de pertenencia y la afección sincera de los unos hacia los otros, puesto que un reto actual muy evidente es la interconexión entre todos, abrírnos los unos a los otros para sentir como nuestro, el todo que es Vedruna para aportar vida en esta sociedad, necesitada de buenas noticias.

Y esto lo podremos vivir tanto más cuanto más nos sintamos “de casa”, “en casa” y lo queremos hacer con un gesto, entregar la llave de la casa como expresión de ese

RECONOCER, ACOGER Y AGRADECER.

La llave no lleva fecha porque no es el recuerdo de un día, la fecha es cada día. Lleva una leyenda “Familia Vedruna en Misión” como expresión de ese “nosotros”, “nosotras” que la configura, el “nosotros” del Padrenuestro rezado en plural, del banquete de Jesús, “dadles vosotros de comer”, el “nosotros” como expresión de identidad y pertenencia al que aludíamos más arriba.

Y en la llave una dedicatoria “Gracias por ser parte” y eso te lo decimos a ti, a cada uno, a cada una con su nombre, a vosotros, vosotras, comunidad, grupo, claustro, asociaciones, equipos todos.

Ojalá coloquéis la llave en un lugar visible, un lugar apreciado por vosotros y cada día al mirarla, reavive en cada uno, en cada una, el “me importa” que es la actitud propia del cuidado y que activa lo mejor de nosotros para permanecer en la brecha con espíritu agradecido.

En estos años de construcción de la Provincia, muchas y muchos de nosotros, seremos testigos de cómo el rostro de la Familia Vedruna en Europa irá cambiando progresivamente. Ante esta metamorfosis, la familia no podemos quedarnos indiferentes esperando a que esto pase; nuestra responsabilidad hoy nos lleva a no dejar este momento en un gesto aislado de celebración que se pierde en el tiempo. El reto será a partir de ahora, seguir trabajando con el estilo con el que somos y queremos ser reconocidos y reconocidas, trabajando con responsabilidad, calidad, calidez, buena formación y enraizadas en la motivación carismática. Y en este laborar en el día a día reforzar redes y formas creativas de organización que permitan que el carisma Vedruna, don vivo siga inspirando a los jóvenes de nuestras generaciones y a las generaciones venideras.

Nos gusta pensar que no es casualidad esta coincidencia de nuestro encuentro con la Festividad de la Santísima Trinidad, la entraña espiritual de Joaquina, que la hace sentirse abrasada en el amor de Dios-Padre para abrazar con el Hijo, la pobreza en las necesidades de los pueblos. La fuerza del Espíritu la alentó para llevar adelante la Misión encomendada y los creyentes confesamos que hoy sigue alentándonos a nosotros para enviarnos a continuar la misión de Jesús.

¡Muchas gracias a todos!

Dona, pionera, educadora

El 18 de maig el Parlament de Catalunya va debatre unes quantes propostes de modificació de la LEC (Llei Educativa de Catalunya) i una ILP (iniciativa legislativa popular) que proposa la reducció progressiva dels concerts educatius fins a la seva desaparició. Dos intents que busquen la destrucció del sistema educatiu dual, tots dos d'interès públic, complementats per l'ensenyament estrictament privat, que no està

amenaçat mentre hi hagi qui la pagui. L'existència de centres públics i de centres concertats constitueix una fórmula que permet als pares exercir els drets de triar per als seus fills el tipus d'educació que desitgen. Drets recollits en la legislació internacional de manera inequívoca. L'estalvi de diners que facilita la forma actual, tot i que és important, no és l'argument més profund per defensar el model dual. Els drets estan per sobre. La realitat d'una educació pública i concertada

suposa una riquesa social indubtable. Els dos eixos polítics pretenen apoderar-se de l'ensenyament. L'eix ideològic esquerra-dreta propugna la supressió de la iniciativa social i, especialment, d'origen religiós. L'eix nacionalista busca, en paraules de Wert, espanyolitzar els nens catalans. Propostes esbiaixades. La integració del que és divers permet respectar millor la llibertat.

Tres dies després d'aquest debat, a Vic, les vedrunes celebraven el 190è aniversari de la seva fundació. Una festa entranyable, viscuda des de la participació i l'alegria. La figura de Joaquina de Vedruna, en un exercici de memòria i fidelitat, va ser àmpliament recordada. Nascuda fa 233 anys, és un exemple i un referent com a persona, com a creient i com a dona. Va contraure matrimoni i va tenir nou fills. Quan va enviuadar, i va haver complert els deures amb els fills, el seu impuls espiritual la va dur a aprofundir en la seva vida de pregària a la vegada que va obrir els ulls a la realitat social del seu entorn. L'educació i la sanitat van ser els àmbits del seu projecte fundacional. La prioritat educativa va tenir com a destinatàries privilegiades les nenes, especialment les més pobres. Els pobles de Catalunya, on les vedrunes com també les dominiques de l'anunciata i moltes altres congregacions, van ser l'aposta pionera a favor de la dona. Ara sembla molt clar, però fa gairebé 200 anys constituïa un projecte sorprenent i pràcticament impensable. Les vedrunes, la congregació educativa religiosa femenina més antiga fundada a Catalunya i a Espanya, sempre s'han compromès a favor de l'educació femenina, antigament gairebé inexistent. Per a aquesta tasca, les vedrunes es van desenvolupar com a dones, es van preparar per exercir la seva feina, es van comprometre a favor d'un segment social gairebé oblidat: les nenes, especialment les més pobres o amb menys recursos. La seva perspectiva: l'evangeli i el seguiment de Jesús.

Quin contrast entre el debat parlamentari i la realitat del compromís de les vedrunes i de moltes altres iniciatives socials que han millorat tant Catalunya! La vostra existència és garantia de servei a la societat, d'opcions pioneres i d'exercici de llibertat.

Lluís Serra Llansana

Fer justícia injustament

José Ignacio González Faus | La Vanguardia, 30 de maig de 2016

Quan les emocions s'agiten, és gairebé impossible mantenir la serenitat suficient per fer veritable justícia

La pederàstia és una aberració criminal. Fins i tot com a temptació em resulta difícil de comprendre. Em sembla recordar que hi havia alguna cosa d'això al Satiricó de Petroni; però em va semblar tan estrany que ho vaig deixar com a cosa d'aquella Roma corrupta. Avui està a l'ordre del dia. Al món i a l'Església. No sé si perquè hem abaratit tant el sexe que ja no ens compleix la promesa que vehicula i llavors la busquem en aquestes deformitats. Amb l'agreujant que l'abusat es converteix fàcilment en abusador.

Crec que conec la pasta humana i puc comprendre qualsevol debilitat. Però, en els casos de clergues, no entenc que després es mantingui una doble vida continuada: això, més que un pecat, implica una falta de fe. Cal afegir que, com assenyala la pel·lícula *Spotlight*, en els casos de l'Església, després de la culpa de les persones hi ha una culpa del sistema: una idolatria del capellà mantinguda potser com a reclam vocacional, però contrària a l'Evangeli que només anomena sacerdots a Crist i al poble de Déu, no als ministres de l'Església. Alguna cosa d'això va assenyalar el bisbe australià J. Robinson, encarregat pels seus germans d'estudiar els casos de pederàstia. Però la cúria romana li va impedir de portar les seves investigacions en aquell sentit. El bisbe es va retirar, i després va publicar un llibre (*Poder y sexualidad en la Iglesia*) en què ja és expressiva la primera paraula del títol: poder, no sexe. M'evoca el que vaig viure en casos de nenes abusades pel seu pare: l'autoritat de la figura paterna, el desig de la nena que el seu pare l'estimés, és el que les portava a callar i després (a sobre) les deixava absurdament culpabilitzades. No hi pot haver, doncs, tolerància amb aquesta xacra. D'acord.

Però totes les realitats humanes tenen dos pols. Així podria succeir que, fent justícia, cometem noves injustícies. Per exemple:

—No ha passat una cosa així amb els maristes a Barcelona? Els maristes han escrit a Síria pàgines heroiques de solidaritat, sense merèixer la més mínima atenció i reconeixement dels mitjans. De sobte ocupen titulars diaris, sense una altra identificació:

“maristes-pederàstia”. Que no fos la congregació sinó professors contractats, importava poc. Les explicacions donades per l'escola tampoc van tenir massa difusió. Imaginem que la premsa més reaccionària de Madrid titules: “Pederàstia a Catalunya” o “Els catalans pederastes”. Ens semblaria just? Hem estat justos nosaltres amb els maristes? O és que hi ha gent que, per no sé quina altra estranya perversió, sembla que només troben plaer quan poden abocar escombraries sobre l'Església? M'atreveixo a

parlar així perquè, personalment, he patit bufetades i acusacions per “criticar l'Església”. Però les crítiques cal fer-les per millorar la realitat, no per delectació pròpia. Hi va haver el

mateix clamor constant quan Sánchez-Dragó es va vanter d'haver-se follat dues nenes de 13 anys... però japoneses?

—El 2004 a Outreau, petit poble francès, va esclatar un escàndol de pederàstia. Cinc anys després, diversos condemnats van ser declarats innocents; un d'ells es va suïcidar abans

a la presó, desesperat. Un metge, alcalde de Sécher, va passar diversos anys a la presó fins que l'acusador va reconèixer haver mentit. El dolor de l'acusat injustament és tan enorme com el de l'abusat roïnament. Ho sé perquè conec algun cas que m'ha fet compartir aquest dolor personalment. Per desgràcia, la justícia humana ensopega freqüentment amb obstacles d'aquest tipus i, quan ja s'ha creat un clamor

emocional, és molt difícil asserenar les masses, que se sentiran traïdes. Però la justícia reclama seguretat en la culpa. "Tolerància zero" no significa convertir la presumpció d'innocència en presumpció de culpabilitat, ni pervertir el clàssic principi romà *in dubio pro reo*, en un *in dubio contra reum*. Doncs hi ha casos en què no tenim res més que la paraula d'un contra la del'altre. I aquesta generació omnipotent aviciada, amb l'iPad i la selfie no té gaires escrúpols al'hora d'amenaçar: "Si em suspens les mates, et poso una denúncia". Resulta estrany que gent que passa dels 50 senti avui necessitat de denunciar uns abusos de fa 40 anys, i sempre en escoles religioses. Ja corre el rumor que és una campanya camuflada contra l'escola concertada. Recordem que, als EUA, la denúncia sobtada de casos antics va coincidir amb l'oposició de l'Església a la barbàrie de Bush a l'Iraq...

—Un altre dels nostres problemes vergonyosos és la violència masclista. Però una policia (dona per més senyals) em va dir un dia que no em podia imaginar quantes denúncies falses reben; i que no podien dir-ho perquè tota l'opinió se'ls tiraria a sobre i els acusarien de còmplices. Els mitjans, com els polítics, tendeixen a agitar les emocions i a jugar amb elles. Quan les emocions s'agiten, és gairebé impossible mantenir la serenitat suficient per fer veritable justícia. Per dur que resulti, no oblidem que condemnar un innocent és tan greu com abusar d'un altre innocent.

Jornada formativa per a superiores i superiors majors

JORNADA FORMATIVA • URC

Unió de Religiosos de Catalunya

Pl. d'Urquinaona, 11, 2n 2a (08010 Barcelona) Tel. 93 302 43 67 sec.general@urc.cat

DATA	30 de maig de 2016, dilluns
HORA	De 10 del matí a l'1 del migdia (10.00-13.00)
LLOC	Sala d'actes de Cristianisme i Justícia (Roger de Llúria, 13. 08010 Barcelona)
CONVOCATS	Superiores i superiors generals, superiores i superiors provincials, abadeses i abats, prioros i priors, delegades i delegats permanents o ocasionals, responsables de comunicació
OBJECTIU	Presentar el "manual de crisi" a càrrec dels experts en comunicació
ORDRE DEL DIA	1. <i>Presentació de la jornada</i> a càrrec del P. Màxim Muñoz, president de l'URC 2. <i>Claus per entendre les crisis</i> a càrrec del G. Lluís Serra, secretari general de l'URC 3. <i>Presentació del manual de crisis</i> a càrrec de la Sra. Montse Fernández, periodista i consultora de comunicació de l'empresa <i>Forwards</i> 4. Diàleg obert 5. Cloenda

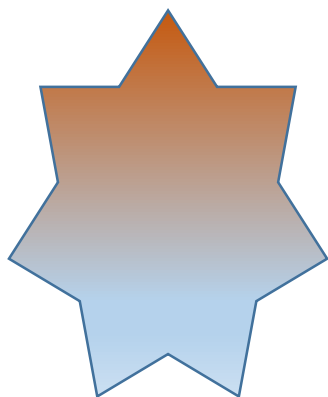
La jornada formativa, que va servir per presentar el manual de crisi, tingué un nodrida assistència de superiores i superiors majors, de delegades i delegats permanents o ocasionals, així com també de les persones responsables de la comunicació de les congregacions que en tenen.

A l'obertura de la jornada, el P. Màxim Muñoz, president de l'URC, va afirmar que "l'important sempre és la tasca de prevenció i concientització perquè no es produeixin aquestes situacions de crisi, ja que fan molt de mal a les

víctimes que els pateixen, les seves famílies, la societat en general i les nostres institucions. En aquest sentit és molt important tenir uns bons protocols d'actuació que contemplin sobretot la prevenció". Va remarcar també que "quan malauradament no hem pogut evitar que es produeixi algun d'aquests fets, hem de saber com afrontar-los en els diversos nivells (víctimes, congregació, personal dels centres, famílies, alumnes, feligresos...), sempre amb un criteri molt clar: el de la transparència i la veracitat. Mai el de l'encobriment."

El germà Lluís Serra, secretari general de l'URC, va presentar una ponència sobre les "Claus per entendre les crisis" des de una òptica multidisciplinària. Un diàleg posterior en grups es va centrar en les principals crisis que es poden donar en els nostres àmbits i el tipus d'ajuda que es necessita per afrontar-les.

La Sra. Montse Fernández, de l'empresa *Forwards*, va presentar els punts més importants desde l'òptica de la comunicació per a un tractament adequat de les crisis i les línies més importants del "manual de crisis". El diàleg en grups i també en plenari va cloure una jornada de força d'interès.

Una política ferma de protecció a la infància

Organitzada per la Fundació Escola Cristiana de Catalunya (FECC), dimecres passat se celebrà al Seminari Conciliar de Barcelona una sessió formativa sobre protecció a la infància, amb especial atenció a la prevenció d'abusos a menors. A l'acte hi assistí més d'un centenar de membres dels equips de gestió dels centres, titulars i directors de les escoles cristianes de Catalunya.

Al llarg de l'intens dematí es desgranaren diferents aspectes relacionats amb aquesta sensible qüestió. A l'inici, el P. **Enric Puig**, secretari general de la FECC, va remarcar la política clara i decidida de l'Església contra els abusos de menors -una línia d'actuació que s'ha enfortit durant el pontificat del papa Francesc-, i emfasitzà que la protecció del menor i l'atenció a les víctimes "passa per davant del prestigi de la institució". El P. Puig va insistir també en la necessitat de no posar sota sospita tots els docents i reivindicà l'acció educativa ben feta de les escoles cristianes.

El director general de Centres Privats i Centres Concertats del departament d'Ensenyament, **Miquel García**, incidí en la importància d'una escola que formi en valors ètics perquè, més enllà de les normatives i de l'actuació de l'administració, es puguin evitar els abusos, i demanà als assistents que "ajudin a aixecar el llistó ètic". Per la seva part, **Jordi Miró**, director general d'Atenció a la Família i a la Comunitat Educativa del departament, presentà les línies d'actuació que formula el nou protocol que ha d'aprovar el Govern de la Generalitat. Un protocol molt ampli que recull tot tipus de maltractaments, situacions de desprotecció a la infància i la violència o assetjament en l'àmbit escolar. Comentà que el text marcarà directament l'actuació en els centres públics i haurà de ser el referent a les escoles concertades.

Testimonis directes de l'acció a les escoles: **Raimon Novell**, coordinador per a la protecció dels infants de Maristes Catalunya; **Jordi Jover**, director de la Xarxa-La Salle Catalunya, i **Ernest Botargues**, de l'Escola Pia de Catalunya, van explicar el seu treball de prevenció i com han anat actualitzant i ampliant els protocols existents des de fa uns anys. Raimon Novell va reflexionar sobre com fins ara no s'havia tingut prou consciència social de la magnitud d'aquest problema, i del sentit que afecti a un de cada cinc menors segons dades oficials del Consell d'Europa, insistint en el fet que una nova cultura de prevenció demana una reflexió per evitar situacions de risc, però sense trencar una relació afectiva sana docent/alumne.

Miquel Mateo, jurista i secretari general adjunt de la FECC, apuntà els canvis legals que afecten la responsabilitat civil i penal dels centres docents i incidí particularment en el tractament que la llei estableix per al delictes d'abusos sexuals a menors. Va anunciar que, a finals del mes de juny, es posarà a disposició de les escoles un protocol que ajudi a orientar en la prevenció i el tractament d'aquestes situacions. La sessió va comptar també amb la intervenció del consultor de comunicació **Josep Martí**, qui va realitzar una extensa

introducció respecte de quines són les necessitats i el context actual dels mitjans de comunicació per fer entendre les relacions que haurien d'existir entre la premsa i els afectats per la notícia. Va remarcar la necessitat d'actuar amb transparència en la gestió informativa d'aquests casos i la conveniència que les escoles disposin d'un bon sistema de comunicació adreçat tant al seu àmbit intern com a l'extern.

La veu de les víctimes es va deixar sentir a través de la intervenció de la psicòloga **Pilar Polo**, coordinadora de Formació de la Fundació Vicki Bernadet, entitat que ha col·laborat en l'elaboració d'alguns dels protocols que tenen vigents les escoles

cristianes. Els assistents van poder escoltar amb tota duresa què viuen i com gestionen la situació els menors víctimes d'abusos. Polo va explicar la dificultat que tenen per relatar allò que els està passant, i com el silenci és el gran sustentador d'aquest malson. Comentà que cap abús es pot considerar menor perquè tots els tipus tenen un impacte sobre les víctimes, i els abusadors moltes maneres de pressionar-les perquè mantinguin el secret. Finalment, va llegir una carta d'una víctima on amb tota cruesa, però també amb esperança, feia palès l'estigma que aquestes execrables conductes deixen en la vida de qui les pateixen.

La preocupació social per la protecció a la infància i el tractament legal dels abusos als infants en totes les institucions menen a accentuar la cultura de la prevenció dins qualsevol escola. Un conjunt d'actuacions que afecta tota la comunitat educativa i que demana crear i mantenir un clima de confiança en les relacions i implementar actuacions específiques per tal que més enllà dels protocols s'afronti el repte del

canvi de mentalitat de tota la comunitat educativa, incloses les famílies. I també la importància de detectar un sol delictes d'abusos, perquè probablement significarà que se n'evitaran molts d'altres. S'ha de procurar que cada cop més els alumnes tinguin consciència d'on són els límits i que disposin de canals per denunciar situacions de risc. Per això, tots els protocols han de preveure la formació i implicació de tota la comunitat educativa i canals oberts de comunicació als alumnes o d'altres víctimes. A l'Escola Cristiana treballem per una política clara i decidida per protegir els infants i contra els abusos als menors, una acció que a tots ens preocupa i interpel·la.

“La caiguda d'alumnat afecta igual la pública i la concertada”

Enric Puig, secretari general de la Fundació Escola Cristiana de Catalunya

JORDI LLISTERRI BOIX

ENTREVISTA | Barcelona. Servei especial | La Vanguardia, 30 de maig de 2016

La preinscripció escolar d'aquest curs ha estat marcada a Catalunya per la disminució de la natalitat: 3.800 alumnes menys a P3 respecte al curs passat. El jesuïta Enric Puig i Jofra (Barcelona, 1945), que va ser director general de Joventut (1980-1989) i canceller secretari de l'arquebisbe de Barcelona (1996-2000), és actualment president de la Fundació IQS Institut Químic Sarrià i ocupa la secretaria general de la Fundació Escola Cristiana de Catalunya, l'entitat que agrupa 404 escoles que depenen de les congregacions religioses i dels bisbats catalans. Escolaritzen un total de 257.000 infants, més d'un 20% dels alumnes catalans. En uns moments de certa polèmica política al voltant dels centres concertats, la seva valoració és també la d'una part rellevant de l'escola catalana.

Quin balanç fan de la preinscripció a les escoles cristianes?

La bona notícia és que la immensa majoria dels pares podran portar els seus fills a l'escola que han escollit. Una bona notícia tant per a la pública com per a la concertada. I tancat el període d'inscripció, la disminució de l'alumnat de P3 ha afectat tant l'escola de titularitat pública com la concertada. A tot Catalunya, segons el Departament d'Ensenyament, la pública ha vist reduïda la demanda de P3 un 5,3% i la concertada un 5,1%.

Hi ha un transvasament d'alumnat de l'escola cristiana a la pública?

No. En algunes zones de Barcelona pot ser ha estat així, però globalment a Catalunya això no s'està produint. Estem satisfets perquè els pares continuen optant per l'escola cristiana.

Fa pocs dies el Parlament va rebutjar la ILP que proposava eliminar els concerts educatius en deu anys. Per què creuen que cal mantenir-los?

L'eliminació dels concerts és econòmicament i socialment inviable. Les nostres escoles existeixen pel desig de les famílies que hi porten els seus fills. El problema d'eliminar els concerts no és dels 700 titulars de les escoles concertades que hi ha a Catalunya, sinó de les desenes de milers de pares i mares que volen aquesta escola. D'altra banda, a Catalunya no podem entrar en la dinàmica que ha viscut l'Estat espanyol des de l'inici de la democràcia: que cada canvi de govern suposa un canvi de llei d'Educació.

Quines avui el mapa de l'escola cristiana a Catalunya?

De les 404 escoles agrupades en la Fundació, un centenar són petites escoles d'una sola línia repartides per tot el territori. Aquestes són les que pateixen més la baixada de la natalitat. Encanvi, són escoles molt valorades i implicades en la vida dels pobles. I asseguren una presència pastoral on potser ja no hi resideix cap mossèn ni una comunitat de religiosos. Allà l'escola és un nucli més viu de participació. Són un pont important entre l'Església i les famílies i una oportunitat per donar a conèixer Jesús.

Fa dos anys van posar en marxa la campanya “Tria Escola Cristiana”. Volen reforçar aquesta identitat?

Som ben conscients que molts pares que opten lliurement per l'escola cristiana no ho fan pel seu diferencial religiós, sinó perquè oferim una bona formació. Però els pares saben a quin tipus d'escola porten els seus fills. Saben que els valors que s'hi treballen neixen de l'Evangeli i que això dóna una formació humana i personal amb una visió del món oberta, solidària i implicada socialment. I les escoles també són conscients que han de manifestar aquells elements que les singularitzen. Explicar que són escoles cristianes. Respectant la llibertat de

pensament de cada família, el fet religiós està implícit en la vida del centre.

És una escola més conservadora?

No en allò que cal canviar. Al costat d'experiències que hi ha a l'escola pública, els darrers anys l'escola cristiana ha destacat per iniciar experiències reeixides d'innovació pedagògica. I en aquest àmbit la pública i la concertada tenim moltes coses a aprendre els uns dels altres, moltes experiències per intercanviar i moltes taules de diàleg on seure. Això és complir amb el que llei d'Educació defineix com a Servei Educatiu de Catalunya integrat. També hem de fugir de relacionar innovació amb grans inversions. Uns docents creatius i implicats també poden innovar. Si no, el procés d'innovació no arribarà a tothom.

Dimecres passat, la Fundació va organitzar una jornada de formació sobre protecció a la infància i prevenció d'abusos. Què s'està fent?

L'Església té una política clara i decidida contra els abusos. Fa anys que moltes escoles tenen protocols de prevenció i actuació com els que es van presentar en aquesta jornada. El que passa ara és que els fets recents obliguen a una revisió i actualització, com també està fent l'Administració. Però el més important és que l'escola cristiana, a més d'expressar el seu rebuig als casos d'abusos i demanar perdó pel que pugui haver afectat en algun dels seus centres, ho afronti des de la dimensió formativa i de prevenció amb tota la comunitat educativa.

Des-concertats

JOSEP MARTÍ BLANCH, periodista

Els concerts i la col·laboració publicoprivada són pilars fonamentals d'una societat moderna

elPeriódico | Dimecres, 1 de juny del 2016

El Parlament català va rebutjar fa uns dies i per pocs vots la iniciativa legislativa popular (ILP) sobre educació que propugnava acabar amb els concerts educatius perquè Catalunya tingui una única xarxa d'escolarització de titularitat exclusivament pública. El conseller de Salut, **Toni Comín**, per la seva part, va decidir, així que va debutar en el càrrec, expulsar la Clínica del Vallès i l'Hospital General de Catalunya de la xarxa de centres sanitaris d'utilització pública amb l'excusa que tots dos són de titularitat privada i amb ànim de lucre. **Comín**, criat en les mamelles de la política com a narrativa, volia un titular. Sense calibrar tan sols on es tractarien els pacients que són atesos allà ni els acomiadaments que comportaria aquesta decisió, es va llançar a la piscina perquè resultava prioritari reivindicar-se com un centurió de la cosa pública públicíssima.

Catalunya llisca perillosament pel tobogan de la criminalització discursiva de l'activitat i la gestió concertada/privada. Tot el que no és públic és sospitós. Ho són fins i tot les fundacions, els ordes religiosos, els consorcis, les mútues; entitats que no aspiren a guanyar diners sinó tan sols a prestar un servei públic des de l'autonomia en la gestió derivat -¡només faltaria!- d'haver posat al servei de la societat el seu propi patrimoni. Tot el que no sigui Administració pura i dura està sota sospita en un clima de linxament tan injust com gens productiu. Imaginem que es posa fi, tal com proposava la ILP, als concerts educatius. A més de conculcar el dret dels pares a escollir l'educació dels seus fills, s'haurien de convocar oposicions per incorporar com a funcionaris 30.000 docents que ara presten els seus serveis en col·legis concertats, a més de construir 700 escoles i instituts.

En l'àmbit de la salut, a diferència de l'educació, no hi ha dret a triar un tractament per a una afecció que equivalgui a la preferència per un projecte educatiu. El malalt aspira únicament a ser tractat amb rapidesa i eficàcia. Però fixin-se en les xifres, 55 dels 63 hospitals de Catalunya són concertats. És a dir, l'edifici, els metges, les infermeres, els gestors... no són propietat ni treballen per a l'Administració directament. El total de professionals de la salut que desenvolupen la seva tasca en centres concertats arriba a les 50.000 persones. Sant Joan de Déu, Santa Tecla, Sant Rafael, Campdevàrol, Mútua de Terrassa, Fundació Puigvert, Pere Mata... la llista de centres concertats és tan llarga com sorprenent per a la majoria de ciutadans que desconeixen -perquè no els importa- de qui és en última instància el centre on els han curat. Imaginin-

se que fos l'Administració la que hagués de construir aquests centres i contractar directament els seus professionals.

No sembla que el pressupost públic estigui en condicions -tampoc el ciutadà, que ja no pot pagar més impostos- de fer realitat aquestes fantasies. Però encara seria més greu, deixant els diners al marge, perdre la possibilitat de ser tractats o educats en centres de referència, que tenen a l'esquena dècades i dècades de trajectòria, bona feina feta i experiència.

El director adjunt d'aquest diari, **Albert Sáez**, explicava en l'article '*Concertat no és privat*' que bona part de les escoles i hospitals que avui presten servei públic, encara que la seva titularitat no ho sigui, van néixer als anys 90 del segle XIX com a iniciatives socials per suplir la inexistència de l'Estat en un moment històric en què a Catalunya l'Estat del benestar no era ni imaginable.

Els concerts i la col·laboració publicoprivada són pilars fonamentals d'una societat moderna i una Administració eficaç. A més, per història s'han guanyat a pols formar part de l'ADN de la societat catalana. També permeten escalar la demanda, donar un marge de llibertat d'elecció als ciutadans i espremer al màxim els recursos econòmics. Constantment es treu pit a Catalunya que, a diferència d'altres comunitats, tenim una ràtio de funcionaris raonable i molt per sota de la mitjana. Això és així pels concerts i per la participació d'empreses, fundacions, ordes religiosos i altres en la prestació de serveis públics que no són comptabilitzats com a empleats públics, no solament en educació i salut, sinó també en serveis socials. També s'afirma solemnement que aspirem a uns serveis públics de l'amplitud i qualitat dels països nòrdics. Doncs bé, en aquests països la fórmula seguida ha sigut la participació desacomplexada del sector privat i concertat en els serveis bàsics. Els importa la qualitat del servei, no qui el presta. Aquí estem disposats a intentar xuclar i bufar al mateix temps. Són temps de desconcert, certament.

Servei de documentació: "El papa Francesc a l'UIG"

Servei de Documentació

Unió de Religiosos de Catalunya • Centre de Vida Religiosa i Espiritualitat

Plaça d'Urquinaona, 11, 2n 2a (08010 Barcelona) Tel. 93 302 43 67 sec.general@urc.cat - urc.info@gmail.com

Autor	Papa Francesc	111
Títol	Discurs del papa Francesc a la Unió Internacional de Superiores generales (UISG) Versió íntegra i oficial en castellà	
Font	http://w2.vatican.va/content/francesco/es/speeches/2016/may/documents/papa-francesco_20160512_uisg.html/	
Data	12 de maig de 2016, a l'Aula Pau VI	
Publicat	2 de juny de 2016	

Horeb va publicar un extracte oficial del discurs del papa Francesc a la Unió Internacional de Superiores generals, pronunciat a l'Aula Pau VI el 13 de maig de 2016.

Avui publiquem la versió íntegra oficial en castellà del mateix discurs a causa de la importància dels seus continguts.

Exercicis Espirituals a Montserrat amb el suport de l'URC - Estiu 2016

EE1

Dates: 18 a 24 de juliol de 2016, dl.-dg.

TANCAT

Totes les places ocupades

Places limitades, atorgades per ordre d'inscripció
Data límit d'inscripció: 30 de juny de 2016.

EE2

Dates: 8 a 14 d'agost de 2016, dl.-dg.

EXERCICIS ESPIRITUALS A MONTSERRAT

G. Bernat Juliol, monjo

Tema: *Contemplar el rostre de la misericòrdia.*

Inici: matí del dia 8 (cal arribar abans de les 12.30 h)

Final: dia 14 després de dinar

Preu: 325 € (tot inclòs)

Places limitades, atorgades per ordre d'inscripció

Data límit d'inscripció: 30 de juny de 2016.

Forma d'inscripció:

1. Primer pas: sol·licitar plaça a l'URC
 - a. per correu electrònic (urc.info@gmail.com),
 - b. per telèfon (93 302 43 67) o directament a la seu de la plaça Urquinaona, 11, 2n 2a (08010 Barcelona) en horari d'atenció al públic: dilluns a divendres, de 09,30h a 13,30h.

Incloure-hi les dades següents: nom i cognoms, institut/congregació, adreça postal, correu electrònic i telèfon de contacte.

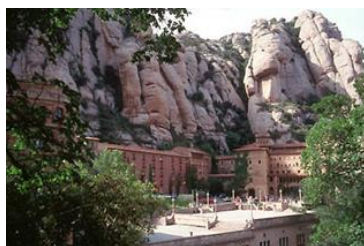
Se seguirà estrictament l'ordre d'inscripció fins exhaurir les places

2. Segon pas: efectuar el pagament. Una vegada rebuda la confirmació de la plaça, cal efectuar el pagament. La plaça es considera coberta en el moment d'haver efectuat el pagament, prèvia sol·licitud de plaça i la seva confirmació.

Pagament: ingrés o transferència bancària al número de compte de "la Caixa"

ES 37 2100 3040 0622 0034 0826

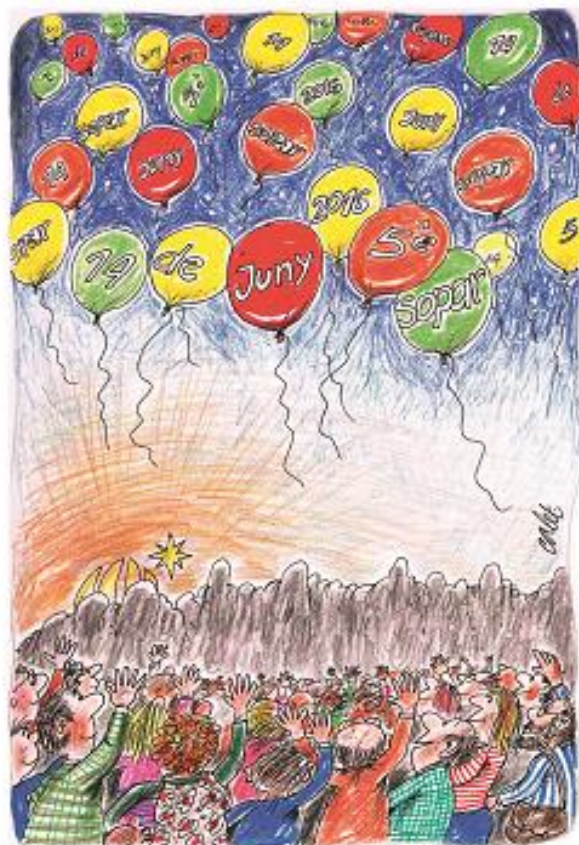
Indiqueu el nom i el cognom de la persona que s'hi inscriu i al costat les lletres EE1 (Montserrat, 18-24 juliol) o EE2 Montserrat, 8-14 agost)

Organitza: Monestir de Santa Maria de Montserrat. Amb el suport de l'URC, que coordina les inscripcions.

V SOPAR EN BENEFICI DE RÀDIO ESTEL I «CATALUNYA CRISTIANA»

La Nit de RàdioEstel CatalunyaCristiana

Dimarts 14 de juny

Presidida per l'arquebisbe JOAN JOSEP OMELLA
Presentant l'acte M. Victòria Molins i Tomàs Molina
Amb l'actuació musical de Marina Rossell i Jordi Cortada (tenor)
A les 19.30 h Projectió del documental La caja de cerillas,
al cinema Comedía de Barcelona
A les 21 h Sopar a l'Hotel Avenida Palace
Gran Via de les Corts Catalanes, 805, Barcelona

Preu: 45 euros (sopar)
p/c: "La Caixa" ES88 2100 2013 2522 0040 6287
A l'hora de fer l'ingrés, cal indicar: nom, cognom i telèfon
L'impremta del banc és l'entrada al cinema i al sopar
Les places són limitades
Per a més informació, tel. 934 082 770
lanit@radioestel.cat / lanit@catalunyacristiana.cat

- Sopar benèfic a favor dels dos mitjans de comunicació el dimarts 14 de juny a l'Hotel Avenida Palace de Barcelona

- L'acte serà presidit per Mons. Joan Josep Omella i Omella, arquebisbe de Barcelona, i hi assistiran personalitats de l'àmbit polític, social i cultural de Barcelona

- Presentat per la religiosa M. Victòria Molins i pel Sr. Tomàs Molina. La Nit de Ràdio Estel i Catalunya Cristiana comptarà amb l'actuació musical de Marina Rossell i Jordi Cortada (tenor)

El setmanari Catalunya Cristiana i l'emissora Ràdio Estel celebren la cinquena edició del seu sopar benèfic. Serà el dimarts 14 juny, a l'Hotel Avenida Palace de Barcelona, a les 21h.

Abans, però, els qui vinguin al sopar tindran l'oportunitat d'assistir a la projecció del documental La caja de cerillas.

La Nit de Ràdio Estel i Catalunya

Cristiana té l'objectiu de recaptar recursos econòmics per fer possible la tasca evangelitzadora d'aquests dos mitjans de comunicació, i visibilitzar així el suport que reben per part de persones, entitats i institucions de tots els àmbits de la nostra societat.

L'acte serà presidit per Mons. Joan Josep Omella i Omella, arquebisbe de Barcelona.

El preu del sopar és de 45 euros, que es poden fer efectius al compte de la Caixa ES88 2100 3013 2522 0040 6287 (a l'hora de fer l'ingrés cal indicar nom, cognom i telèfon).

Cal tenir present que per a les persones que no hi puguin assistir, o bé vulguin fer una aportació, poden fer-ho efectuant l'ingrés que correspongui al mateix número de C/C però fent-hi constar després del nom i cognom la paraula FILA 0.

Per a més informació i reseves:

Mercè Papiol Sotus, tel. 93 409 27 70

lanit@radioestel.cat, lanit@catalunyacristiana.cat, mpapiol@clubmes.cat

ENTITATS SOCIALS D'ESGLÉSIA

4 de juny / BARCELONA

“L'acció social de les entitats d'Església i la seva aportació a la cohesió social a Catalunya”

La xarxa d'Entitats Socials d'Església us convida a la presentació “L'acció social de les entitats d'Església i la seva aportació a la cohesió social a Catalunya” que tindrà lloc el 4 de juny a la Facultat d'Educació Social i Treball Social de la Fundació Pere Tarrés, Universitat Ramon Llull (c/ Santaló,37, Barcelona).

Programa

Inscripcions
Esther.Borrego@ohsjd.es

La recerca, promoguda per la Càtedra d'Inclusió Social- URV i la Fundació Pere Tarrés, ha permès quantificar la realitat i l'impacte de l'acció social d'aquestes organitzacions.

Recerca promoguda per:

La recerca ha rebut el suport de:

Entitat col·laboradora:

Amb la col·laboració de:

Amb la col·laboració de la Direcció General d'Afers Religiosos del Departament de Governació, Administracions Públiques i Habitatge

Comissionat d'Afers Religiosos

PROGRAMA

10.00 h

Presentació institucional Salutació i presidència de Mons. Joan Josep Omella, Arquebisbe de Barcelona i responsable de l'acció social de la Conferència Episcopal Tarraconense (pendent de confirmació)

10.15 h

Presentació de resultats

Dr. Àngel Belzunegui Eraso, coordinador de l'estudi i director de la Càtedra d'Inclusió Social – URV Sra. Marina Aguilar i Mañas, coordinadora del treball de camp de l'estudi i investigadora de la Fundació Pere Tarrés

Moderat per Jordi Llisterri, director de Catalunya Religió
12.00 h

Treball en grups i recollida final de conclusions Per part dels membres de les organitzacions que integren la Xarxa d'Entitats Socials d'Església

MONESTIR DE SANT PERE DE LES PUEL·LES

La pregària de l'escolta

amb **María Dolores Díaz de Miranda, Rosa Duró, Ermelinda Gullón i Alberto Fernández**

dia: **dissabte , 11 de juny**

Taller de Constel·lacions Familiars i Teràpia Sistèmica

El dirigeixen **Andreu Adrover Tirado i Tòfol Salas Covas**
del **divendres 17 al diumenge 19 de juny de 2016**

Mes informació: monestir de Sant Pere de les Puel·les
www.benedictinessantperepuelles.cat

JORNADES D'HISTÒRIA MONESTIR DE LES AVELLANES

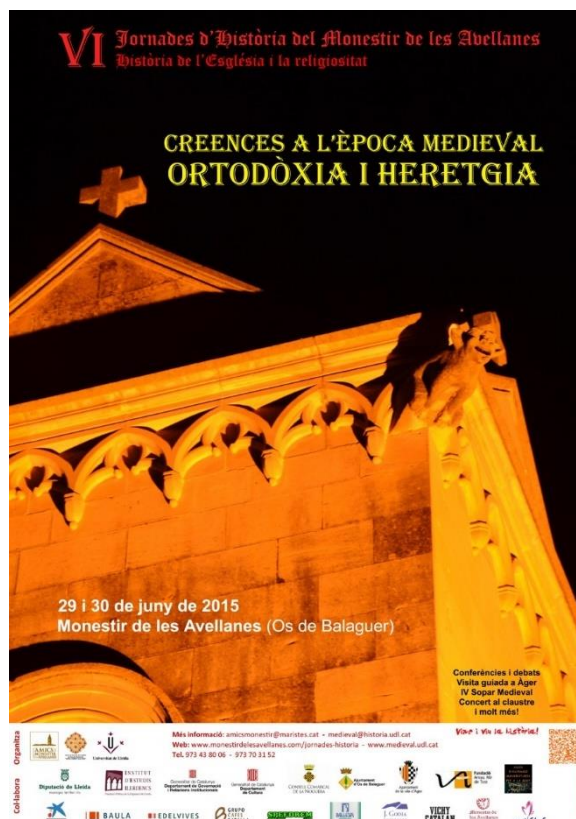
CURSO UNIVERSITARIO DE HISTORIA DE LA IGLESIA Y LA RELIGIOSIDAD

Cultura i coneixement als monestirs medievals

27 i 28 de juny de 2016

PRESENTACIÓ

Els monestirs medievals a Europa eren molt més que cases d'espiritualitat i clausura religiosa. De fet, eren llocs d'innovació, de cultura i de coneixement en molts àmbits a més a més de la religió, com ara l'art, la música, la medicina o les ciències. Els propis edificis monàstics representen importants aspectes d'innovació arquitectural, i la litúrgia i el cant desenvolupats per les comunitats religioses són importants referents de la tradició musical medieval. Als *scriptoria* monàstics van ser produïts, copiats i il·luminats tot tipus de textos, religiosos i profans, literaris i formals, tant en llatí com en llengües vernacles, inclosos tractats científics i filosòfics. I als jardins monàstics es cultivaven herbes i altres plantes que formaven les bases de cures mèdiques i de begudes alcohòliques desenvolupades pels membres de les comunitats religioses. A més a més, els monestirs medievals van ser els més importants centres d'educació en l'àmbit cristià, fins a l'aparició de les universitats (on monjos i mendicants també hi foren directament involucrats).

Això sí, s'havia de consolidar el desenvolupament d'innovacions científiques i culturals amb la ideologia i els marcs morals de l'Església medieval, fet que podia comportar alguns conflictes. Però malgrat això, els grans monestirs medievals van ser importants centres de producció i innovació cultural, de l'educació i el coneixement.

Aquestes Jornades se centren a analitzar les diverses fites intel·lectuals, ideològiques, culturals i científiques dels monestirs medievals i dels seus monjos i monges.

Com a les anteriors edicions d'aquestes jornades, les conferències i els debats estaran complementats per una visita guiada a un indret relacionat amb el tema de les actuals jornades, un sopar medieval que tindrà com a temàtica les innovacions culinàries a l'edat mitjana, i un espectacle i concert. Aquestes activitats pretenen aproximar a un públic més ampli la història de l'Església i la religiositat, un tema que segueix sent rellevant i actual.

Dra. Karen Stöber
Directora de les Jornades

PROGRAMA

Lunes, 27 de junio de 2016

Acte inaugural de les VII Jornades

09:30 h. Dr. Joan J. Busqueta (Universitat de Lleida) La presència del Cister i la Cartoixa a la Lleida de l'Estudi General.

Debate

10:30 h. Dra. María Cristina Lucero (Universidad Nacional de Cuyo, Argentina) La educación en la Orden de los Predicadores.

Debate

Descanso (Pausa-café)

12:00 h. Dra. Isabel Pita Beceiro (CCHS, CSIC, Madrid) Leer, escribir y traducir en los monasterios jerónimos de fines de la Edad Media: Guadalupe, Sisla y El Prado.

Descanso (Comida)

16:00 h. Dra. Teresa Martín (CCHS, CSIC, Madrid) Seda, plata, oro y marfil: un tesoro medieval y los mecenas de San Isidoro de León (ss. XI-XII)

Debate

17:00 h. Dra. Tess Knighton (Institució Milà i Fontanals, CSIC Barcelona) La vida musical de un monasterio: el caso de San Jerónimo de la Murtra (ss. XIV-XVI)

Debate

Descanso (Pausa-café)

18:30 h. Dr. Ramon Solé (Centre de Restauració Béns Mobles de Catalunya) Visita guiada per explicar el projecte de restauració del claustre romànic del Monestir de les Avellanes.
Fin de la primera sessió

Martes, 30 de junio de 2015

09:30 h. Conocer el patrimonio cultural y religioso de la Noguera. Visita guiada: "Monestirs, influencia y transformación del territorio: Vilanova de la Sal i les Salines" a cargo del Dr. Jesús Corsà (Universitat de Lleida) i Miquel Marcelino (Associació Ascalfò)

*Los inscritos a las VI Jornadas tendrán servicio de autocar gratis
(Retorno al Monasterio)

Descanso (Comida)

16:00 h. Dra. Georgina Rabassó (Universitat de Barcelona) Cosmologia i medicina en el Liber divinorum operum d'Hildegarda de Bingen.

Debate

17:00 h. Dr. Hugo Basualdo (Universidad Nacional de San Juan, Argentina) Sabiduría y espacio religioso. San Isidoro de Sevilla.

Debate

18:00 h. Dr. Alberto Velasco (Museu de Lleida: diocesà i comarcal) Cultura i coneixement al Monestir de les Avellanes: el canonge Jaume Pasqual i l'Escola Històrica de les Avellanes.

Debate

19:00 h. Dra. Karen Stober. Directora científica de las Jornadas (Universitat de Lleida) Conclusiones i avaluació de les VII Jornades d'Història "Cultura y conocimiento en los monasterios medievales"

Clausura de las VII Jornadas

Lunes, 27 de junio de 2016

V CENA MEDIEVAL DEL MONASTERIO DE LAS AVELLANAS (al patí del palau de l'abat)

"Tradició i innovació als fogons monacals"

Dirección científica de **Montserrat Coberó** (Global Desenvolupament)

Dirección gastronómica del chef **Bobby Cabral** (Restaurante El Claustre)

Durant el sopar: "**Més enllà de l'alquímia**" con **Dra. Àngels Leiva** (Universitat de Vic)

(22:00 h. aprox.) V CONCERT AL PATI DE L'ABAT amb
Grup Cuartano (música medieval catalana)

NOVA PÀGINA WEB DE LA PROVÍNCIA D'ARAGÓ-SANT RAFAEL

Os informamos que desde hoy la Provincia de Aragón-San Rafael dispone de **nueva página web**. A continuación os resumimos las principales novedades que encontraréis en un espacio que, deseamos, sea de interés para todos: usuarios, profesionales, colaboradores y voluntarios .

Pedimos vuestra colaboración para difundirla.

Muchas gracias.

Acceso a la página: www.ohsjd.es

Nueva página web de la Provincia de Aragón-San Rafael

Con el fin de compartir el conocimiento acreditado a lo largo de nuestra trayectoria, así como dar a conocer a la población en general nuestro modelo de atención, valores institucionales, colectivos que atendemos y servicios ofrecidos, hemos puesto en marcha la nueva página web de la Provincia de Aragón-San Rafael. El nuevo portal no solamente supone una actualización de la interface –o lenguaje visual de la

web-, sino sobre todo una remodelación del enfoque comunicativo, con el objetivo de evolucionar hacia un modelo más abierto y cercano que nos permita explicar con claridad nuestra dimensión asistencial, social y espiritual.

Más allá de ofrecer información detallada de nuestros centros, la nueva web hace especial hincapié en los colectivos que atendemos (cronicidad, discapacidad, personas en riesgo de exclusión, infancia, inmigrantes, maternidad, mayores, paciente agudo, salud Mental y sinhogarismo) a través de nuestros diferentes ámbitos de actuación: asistencial-hospitalario, social, investigador, docente y espiritual.

El punto fuerte y diferencial del portal, respeto a una página corporativa convencional, es la aportación de valor añadido a partir de la compartición de conocimiento. Así, la nueva página web incorpora una serie de artículos, reportajes, entrevistas, testimonios y monográficos en distintos formatos, especialmente audiovisuales, para poner en relieve la labor de Hermanos y colaboradores en la ejecución de un servicio de calidad, responsable, respetuoso, espiritual y hospitalario en la atención a la persona.

Os invitamos a navegar por la página, repleta de temas de actualidad y de contenidos de interés, y compartirla en vuestras redes sociales.

ACTIVITATS SALA PERE CASALDÀLIGA

SALA PERE CASALDÀLIGA

TERÀPIA ESPIRITUAL, AMB BUIDOR MENTAL, LA RESPIRACIÓ EN PROFUNDITAT I UNES VIBRACIONS DE GONGS TIBETANS...

DATA: 7 de juny

LUGAR: SALA PERE CASALDÀLIGA

Taller pràctic. «Teràpia espiritual, amb buidor mental, la respiració en profunditat i unes vibracions de Gongs Tibetans...».

A càrrec d'**Anton M. Vilarrubias**, missioner claretia

Sala Pere Casaldàliga, 19h.

ELS 7 DONDS DE L'ESPERIT

LUGAR: SALA PERE CASALDÀLIGA

L'Esperit Sant ens ajuda en tot: des de fer possible la nostra relació amb Déu fins a capacitar-nos per a tractar d'una manera

totalment nova els nostres germans. Són els signes de vida que posa al nostre abast i ens obre el cor a una transparència que farà possible el testimoni tantes vegades anunciat com a fonamental en l'Església. És important aprofundir en el sentit dels set dons de l'Esperit Sant, que són la manifestació de la seva acció evangèlicament transformadora en nosaltres.

Per això, la nostra vida pren sentit o el perd quan acceptem l'acció de l'Esperit en la nostra vida o quan la ignorem o la rebutgem. Amb l'Esperit o sense l'Esperit: aquesta és l'alternativa davant la qual cadascú ha de prendre partit i tota l'Església s'ha de definir. Sense l'Esperit, tot és superficial i mediocre, en canvi, amb l'Esperit tot és nou, profund i autèntic.

La presentació tindrà lloc el dimecres 15 de juny a les 19:30h.

Hi intervindran **Ricard Costa-Jussà**, Provincial dels Missioners Claretians de Catalunya, **Mons. Sebastià Taltavull**, bisbe auxiliar de l'Arquebisbat de Barcelona, i autor del llibre, i **Goretti Pomé**, artista visual, poetessa, i autora de l'obra.

Signes dels temps a TV3 : « Defensar els drets dels pobles »

Aureli Argemí té una llarga trajectòria al servei de Catalunya i de la llibertat dels pobles. Va ser monjo de Montserrat, secretari de l'abat Aureli M. Escarré i fundador del Centre Internacional Escarré per a les Minories Ètniques i les Nacions (CIEMEN). "Signes dels temps" entrevista l'activista cívic i cultural, Aureli Argemí, distingit amb la Creu de Sant Jordi 2016.

Altres temes:

- Conversa amb Lourdes Arqués, presidenta de l'Associació Ajuda a la Infància Sense Recursos.
- Espai de "Patrimoni": Ermita de Santa Caterina de Torroella de Montgrí.

Data: 5 de juny de 2016

Horari d'emissió: TV3, diumenge, a les 10,00

www.tv3.cat/signesdelstems

Calendari URC - CEVRE | Curs 2015 - 2016

JUNY		
6	dl	CEVRE: formació inicial
9	dj	Reunió d'Abats i Provincials
13	dl	CEVRE: formació inicial – Fi de curs Reunió de responsables de formació inicial – noviciat intercongregacional
14	dt	URC: Junta directiva
24	dv	Festa: Sant Joan

Contacta amb nosaltres

Lluís Serra	Secretari general de l'URC Director del CEVRE	sec.urc@confer.es sec.general@urc.cat
Olga M ^a Sánchez	Secretària auxiliar de l'URC i del CEVRE Dilluns a divendres: 09.30 – 13.30	urc.info@gmail.com
Web	Unió de Religiosos de Catalunya	www.urc.cat
Facebook	Unió de Religiosos de Catalunya	www.facebook.com
Twitter	URC Unió Religiosos	@URC_Catalunya
Telèfon	933 024 367	

UNIÓN DE RELIGIOSOS DE CATALUNYA

Plaça d'Urquinaona, 11, 2n 2a (08010 Barcelona) Tel. 93 302 43 67

Secretari general: sec.general@urc.cat / Secretaria: urc.info@gmail.com

<http://www.urc.cat>